Ч. 189. Четвер 23 серпня (5 вересня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Вибори до ческого сойму. — Всенімецкий союз. — З Крети. — Хіньске посольство в Берлині).

Хоч вибори до ческого сойму допера на другий місяць розписано, а вже на цілій лінії видно замітний рух. В суботу відбуло ся в Празі засідане виконавчого комітету німецко-поступових соймових послів під проводом п. Зіґмунда і рішено поки-що текст відозви виборчої. — Narodni Listy, побоюючи ся втрат молодоческих в курні сільских громад, заповідають алїянс хлопів зі шляхтою. Другі упевняють, що аґрарні, партия Кльофача і радикали, домагаючі ся ческого права державного, пійдуть сполучені против Молодочехів, котрих би мали піддержувати Старочехи. Між ческими а німецкими аґрариями мав би бути заключений союз. — Прибув до Праги по довшій недузі п. Пацек, щоби взяти участь в нарадах виконавчого комітету Молодочехів.

В Липску відбуло ся оногди засідане управи „Всенімецкого союза“, що в богато точках доторкає і австрийских справ, а навіть одна з резолюций, ухвалена по обговореню австрийских відносин партийних і партийної проґрами є такого змісту: Всенімецкий союз витає з вдоволенем национальну діяльність сторонництв австрийских, що прямують до цїлий політичних. Хотя союз, яко неполітичний, не мав і не має ніякого впливу на тую діяльність, все таки буде, як до тепер, уживати свого впливу в цїли обезпеченя Німеччини в Австриї і для того уважає конечною тіснійшу орґанізацию тих країв в монархії, котрі колись належали до німецкого союза, „Всенімецкий союз“ узнає також уже в лінцкім проґрамі висказану потребу відокремленя Галичини, Буковини і Дальматиї. Дальше уважає за обосторонно потрібний тіснійший союз економічний німецкої держави з Австриєю і надїє ся, що ся єго гадка найде достаточне увзгляднене у німецкого правительства при наближаючім ся управильненю економічних справ.

Начальний комісар Крети, князь Юрий грецкий, уже представив чотиром державам опікунчим свої бажаня. Бажає він іменно зізволу на щорічний виїзд, лїпшої резиденциї і власного пароходу (яхту); дальше узнаня Туреччиною кретеньскої хоругви і опіки кретеньских християн в Туреччині. — Держави годять ся що-до щорічної відпустки. В справі резиденциї і пароходу, відсилають князя до кретеньского народного збору, а що-до послідних точок, прийде ся ще перевести окремі переговори з правительством султана.

Недуга князя-покутника Цуна, брата хіньского цісаря, котра так довго держала єго в Базилеї, закінчила ся і князь вже прибув до Берлина. Нині вже звістно, що причиною тої „недуги“ були обставини по части політичні по части церемоніяльні. Гордий брат хіньского цісаря не хотів згодити ся на понижуючі услівя, які єму поставила Німеччина вже по єго виїзді з Хіни, а здаєть ся по прибутю до Европи, а перед вїздом в границї Німеччини. Він просто заявив, що коли би був знав о берлиньских жаданях перед виїздом з Хіни, був би рішучо не вибрав ся до Европи, але радше пожертвував своє житє. Берлиньскі жаданя були після хіньских поглядів дуже понижуючі. Іменно посол хіньского цісаря був би мусів бити чолом супротив німецкого цісаря тілько разів, кілько разів бють чолом хіньскі ленники перед своїм володарем і то в присутности цїлого численного німецкого двора. Також замість первістно уложених слів: „Правительство хіньске жалїє, що п. Кеттелер погиб“, мав кн. Цун сказати: „Правительство хіньске просить о прощене за замордоване німецкого посла Кеттельра“. На то Хінці не хотїли згодити ся. Як остаточно уложено хіньску заяву не знати, але після вчерашних телеґрам цісар Вільгельм вибавив кн. Цуна з прикрого положеня, заявляючи, що прийме єго сам лише в товаристві товмача. Князь подякував цісареви за вічливість і хіньске посольство поїхало до Берлина.

Новинки.

Львів дня 4 го вересня 1901.

— **Іменованя.** П. Міністер віроісповідань і просьвіти іменував професора учительскої мужескої семинариї у Львові дра Йос. Олеськова директором учительскої семинариї в Сокали.

— **Впреосьв. Митрополит Шептицкий** вернув уже з Підлютого до Львова.

— **Письменні іспити** зрілости і кваліфікацийні в учительскій семинариї в Коросні зачнуть ся дня 12 с. м.

ДУХ.

(З німецкого — Дра Л. Лянга.)

— Якась панї, пане комісарю!
— Як називаєть ся?
— Она хоче сама сказати своє імя перед паном комісарем!
— Нехай увійде!
— Після приказу!

Хоч я не мав у тім часї так богацько рутини, як тепер, однак я знав, що діло з панями, котрі не хотять виявити свойого імени, не належить до великої приємности.

Панї передала менї свою карту.

Назвім єї панею др. Майснер.

— Приходжу до вас, пане комісарю, в дуже незвичайній справі, — почала она.
— Прошу дуже; о щож то розходить ся?
— Від якогось часу показує ся менї дух і не дає спокою.
— А!
— Ви сьмієте ся недовірчиво, але таки так єсть, як я кажу.
— То ніби якісь страхи?
— Ні, то справа далеко поважнїйша!
— Розкажіть-же із своєї ласки!
— Буде тому несповна шість літ, як я віддала ся. Мій чоловік удавав, що мене страшно любить.
— Чомуж би мав удавати? — Она відслонила воальку; з під кокетно новомодного капелюшка подивило ся на мене хорошеньке личко.
— Може бути, що він тодї і любив мене; але на всякий случай любов ся не тревала довго, — відповіла вона. — Ледви що ми побрали ся, як він перестав зовсім мною займати ся, пильнував лиш своїх книжок.
— Яку галузь наук вибрав собі ваш чоловік?
— Природні науки, а специяльно займав ся розпізнаванєм мотилів. Його мотилї, які спроваджував аж із Бразилії, а про які хотів написати велику книжку, були для него всїм. На збільшенє своєї збірки видав дуже значну частину майна.
— А то ви принесли єму майно?
— Ні, то було єго — відповіла она, і легко почервоніла ся. — Я побирала лише відсотки. Яко молода жінка, була би я охотно ходила на балї, та на забави, до чого я перед тим мало мала нагоди....
— Дуже природне бажанє!
— Хиба ні? Алє він не хотів менї їх сповнити. В ряди-годи вволив мою просьбу, але часто відповідав на них упертим: „ні“. З того приходило між нами до що-раз частїйших суперечок, від котрих нам аж житє майже опротивіло. Аж одної днини мій чоловік десь щез, і незадовго потім дістала я звістку, що його тіло знайдено з розстріленою головою в корчах над берегом Гавелї. Якого злобного характеру був мій чоловік, можете пізнати з того, що він перед тим пішов до нашого банкіра, відобрав від него всю суму, яка нам належала ся, і очевидно знищив єї перед смертию, бо при єго трупі знайдено лиш невелику суму.
— Мерця міг хтось обрабувати!
— Ледви, бо був би певно не лишив йому портмонетку з кількома золотими монетами, був би забрав золотий годинник та перстенї, між котрими був і один дорогий з брилянтами. А все-таки тої недвижимої посїлости, яку ми мали, а яку він не так легко міг продати, вистало на стілько, щоби забезпечити менї безжурно житє. Наслїдком того завіщаня. яке він зробив ще перед нашим вінчанєм, стала я єго спадкоємницею, бо у нас не було дїтий. Від того часу жила я собі здалека від сьвіта, була взагалї щасливою і вдоволеною аж до рік тому назад. Тодї то одного вечера, як-раз коли я хотїла отворити фіртку від города в тім двірку, де мешкаю, — станув передо мною дух мого мужа.
— А може то вам лиш так здавало ся?
— Я би й сама так гадала, як би не то, що він з тої пори менї нераз показував ся, зразу рідше, а відтак щораз частїйше. Та й моя кухарка, що служить у мене ще від часу мого весїля, виділа єго і пізнала!

— **Руско-народний театр** під зарядом товариства „Руска Бесіда" у Львові, переїздить з Любачева до Ярослава і там в сали „Сокола" дасть слідуючі представленя: В четвер дня 5-го вересня „Запорожець за Дунаєм" комічна опера в 3 актах Артимовского а закінчать „Вечерниці" твір музичний в 1 відслоні Ніщиньского; в суботу 7-го вересня „Відне дівча" оперетка в 6 відслонах Куна; в неділю 8-го вересня „Ой не ходи Грицю" народний образ зі співами і танцями в 5 діях Старицкого і Александрова.

— **Посьвячене нового будинку шкільного** відбулось дня 28-го м. м. в Ляхівцях богородчаньского повіта. Посьвятив тамошний парох-ювілат о. Вас. Камінський в присутности шкільного інспектора п. Поваковского і доохрестного духовеньства і учительства.

— **„Народна Гостинниця" в Микуличині** має на місяць вересень до віднайму 5 комнат з цілим урядженєм. Комнати можна випаймати також поодиноко за ціну 15—20 зр. за місяць. Родини, котрі би хотіли вести кухню у власнім заряді, дістануть кухню до розпорядимости. Реставрация „Народ. Гостинниці„ замкнена з днем 1-го вересня. З огляду на дуже низку ціну як і на чудну погоду, яка тепер як і взагалі через цілий вересень ту панує, просить ся о скорі замовленя, котрі принимає: М. Заячківский директор гостинниці в Микуличині.

— **Огороднича вистава у Відни** відбуде ся в першій половині жовтня с. р. Краєвий відділ Галичини поручив огородничому товариству в Кракові, занятя ся устроєнем відділу для Галичини. Всякі зголошеня в справі віденьскої вистави приймає др. Станислав Голіньский, краєвий інструктор огородництва в Кракові, ул. Стаховского ч. 81.

— **Земля на продажу.** Війт Карпат і старший брат церковний Логаза в Буківці оголошують таку відозву: „Рускі селяни! Чверть милі від зелізничої стациї Олешів, товмацкого повіта, єсть на продаж село Буківна. Продає єго „Подільский Банк" в Тернополі за 70 до 80 тисячів ряньских па лїцитациї дня 8-го вересня с. р. Вадіюм 10.000 зр. Прибувайте рускі селяни з цілого краю, замовляйте землю, складайте по 200 К завдатку. Купім село ми, хлопи. Село Буківна чисто руске, положене на рівнині межи лїсами, недалеко від Днїстра; земля гарна; є 300 моргів орного поля, є і пасовище, і лїса 500 моргів. Над Дністром находить ся 30 моргів пасовища для 80 пар волів, по 24 зр. від пари. Можна випасати гарну худобу і продавати з зиском на великих ярмарках кождої середи в Товмачи. Околиця гарна і здорова. Морг землі продає ся по 100—120 зр. Обвістїть всім, що вибирають ся за океан, нехай їдуть в Буківну; певно лучше жити вигідно па родинї, чим пропадати в чужинї! Прибувайте-ж рускі селяни з завдатками".

— **Енциклїка.** В ватиканьских кругах ходить вість, що Сьв. Отець працює тепер над енциклїкою, в якій обговорює сей новий антицерковний закон, ухвалений француским парляментом. При сїй нагоді годить ся сказати, як повстають енциклїки. Папа студиює найперше дану тему, а коли уложить собі головні начерки, покликує до себе одного з кардиналів, викладає єму свої погляди і поручає написати енциклїку. Коли енциклїка готова, Папа переглядає єї, справляє, де треба, і передає свому секретареви до переписаня або до переведеня на латиньску мову. Опісля Папа ще раз читає енциклїку в манускриптї і робить потрібні зміни, і так само при печатаню точно переглядає все, а навіть засягає ради кардиналів. Именно йде о те, аби висказів енциклїки не можна розуміти двояко.

— **Ґімнастичні вправи для учеників** зачинають ся в рускім „Соколї" з днем 2-го вересня. Вправи будуть відбувати ся 3 рази в тиждни, т. є. в понедїлок, середу і пятницю для учеників молодших від ½6—½7 години, для старших від ½7—½8 години вечером. Вписи відбувають ся в тих самих днях і годинах від дня 2-го вересня, ул. Підвале ч. 7. Вкладка місячна виносить 1 К. Вправи відбувати ся будуть під доглядом і управою шкільних настоятелів. За старшину товариства гімн. „Сокіл": Др. *Гукевич*, за голову, *Денис Кучка*, справник.

— **Булянже в арештї.** З Перемишля доносять: В поїздї з Кракова до Львова прихопив оноді кондуктор якогось подорожного без карти. Коли кондуктор зажадав від него лєгітимациї, незнакомий заявив, що є кревняком б. француского генерала Булянжера і на тій основі має право їхати всїма зелїзницями безплатно. Однак сеї заяви кондуктор не приняв до відомости і приказав п. Булянжера арештувати. На інспекциї полїциї в Перемишли п. Булянже признав ся, що називає ся Альберт Каген і походить з Льондону, а па доказ, що має грощі, предложив чек, котрого однак нїоден з перемиских банків не хотїв ескомтувати. На телеграму до льондоньскої полїциї наспіла відповідь, що по Кагена приїде окремий післанець, та щоби тимчасом лагідно поводили ся з арештованим. Здає ся, що Каген є божевільний і походить з якоїсь аристократичної англійскої родини.

— **Хитро-мудро невеликим коштом** хотїв розбогатїти Борух Лїхтенштайн у Львові, в спілцї зі своєю матїрю Тавбою Раап, аж оса-точно Боруха арештовано. Борух взяв ся до грубших інтересів, і ставив каменицю без гроший. Весь потрібний материял брав він від підприємців па кредит, і виставляв на то відповідні векслї. Рівночасно випаймив стайню в тїй реальности якомусь Мошкови Штольценберґови за 864 корон річно. Стайня була ще недокінчена, але від чого Барух мав голову. За помочию адвоката, котрого також обманув, витуманив від Штольценберґа 864 К. Коли вже все було готове і гроші взяв за стайню, продав ново вибудовану каменицю і хотїв втечи зі Львова. Промисловцї довідавшись о тім, стали за ним шукати. Барух зразу ховав ся аж наконець єго арештовано. Справу віддано судови.

— **Небезпечного опришка** що нападав на селян їдучих з міста львівско-янівским гостинцем, арештувала полїция. Він сказав, що називає ся Франц Недвідек; тимчасом, коли єго спроваджено на полїцию, показало ся, що то нотований небезпечний злодій, Кароль Немец, котрий в спілцї зі своїми товаришами нападав на людий. За єго товаришами слїдить жандармерия.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 4 вересня. Мінїстер др. Резек поїде дня 12 с. м. до Кутної Гори, де відбуде ся велика конференция полїтична, в котрій возьмуть участь др. Герольд і Кафтан.

Берлин 4 вересня. Local Anzeiger довідує ся, що цар забавить в Ґданьску два або три дни. Між иншими огляне цар і укріпленя Ґданьска; самого міста не буде оглядати.

Потсдам 4 вересня. Кп. Цун приїхав сюди вчера по полудни окремим поїздом. На двірци повитали єго командант міста і директор полїциї. З двірця поїхав князь двірским повозом до цїсарскої палати. Зачувати, що цїсар Вільгельм прийме нинї в полудне князя в новій палатї.

Брукселя 4 вересня. Тутешнє трансвальске посольство доносить, що цар впевнив бурского секретаря Ван дер Говена, що прийме Крїґера на авдиенциї підчас свого побуту у Франциї.

— Моя пані, я в то не вірю, щоби духи показували ся. Коли тота ціла справа не єсть дїлом роздразненої уяви....

— Нїколи в сьвітї! — перебила она менї.

— То причина появи духа має за основу щось такого, що далосьби дослїдити — говорив я дальше. — Чи не обікрав вас хтось в послїдних часах?

— Нї, взагалї ще нїколи.

— Та може ви задумували віддати ся знову, а хтось має може в тім інтерес, щоби не допустити до того?

— Що у мене була така гадка, того не можу заперечити. Менї що лиш двайцять і пять лїт. Але в тім не було нічого певного; я ще не знайшла нїкого, до кого мала би повне довірє по таких прикрих досьвідах.

— А комуж дістало би ся в спадщинї майно, як би ви не віддали ся знову?

— Моїй сестрі.

— Де она живе?

— У Вроцлаві, єї чоловік там лїкарем.

— В добрих відносинах?

— Они не конче богаті, але мій шурин має добру практику, з котрої дохід єсть більший, як потреби родини.

— То все-таки може там треба шукати вияснення сеї загадки.

— Не здає ся менї. То дух мого мужа, котрий тепер майже що вечера менї показує ся і так мене страшить, що мало не згину.

— Ви, панї, виглядаєте ще здорово мов цьвітка.

— То може лиш від хвилевого зворушеня — сказала она нїби тропки заклопотана. — Але я маю і доказ на то, що то дух мого мужа мене навіщує.

— Який же доказ?

— Коли я вчера вернула домів з театру лежала на моім нічнім столичку — мертва головка!

— Мертва головка? То ви мабуть дуже палякали ся.

— А вжеж!

— Але як ви з того здогадуєте ся, що то дух вашого чоловіка лишив вам такий дарунок на нічнім столичку?

— Двері були добре замкнені і нїхто не міг увійти туди хиба лиш дух.

— А мертва головка? Чейже она би туди не влїзла таким способом як дух. Хоч то й головка, але она все-таки досить велика.

— Ах, ви мене не зрозуміли. То не була справдешна мертва голова, лиш мотиль, що то єго називають мертвоголовкою.

— Ну, то що иншого. Може тото зьвірятко залетїло крізь отверте вікно?

— Насамперед мертвоголовки не лїтають о сїй порі року, як я то знаю від мого мужа, а відтак вікно було добре замкнене, а по третє мертвоголовка була в коробочцї красненько розпялена.

— Коли так, то очевидно не могла сама туди влїзти. Але той дух мусїв би мати якусь особливу силу, коли би єму удало ся вносити до замкненої комнати такі предмети.

— Авжеж. Але що на то все сказати? Мій чоловік помер і єго поховали, а він майже що вечера менї показує ся та ще й кладе менї мертвоголовку на столичок, зьвірятко, про котре знає, що я не можу єго стерпіти.

— Чи ви то кому розповідали?

— Що я не терплю мертвоголовок?

— О то менї розходить ся.

— Може бути, добре собі того не пригадую. Але пане комісарю, будьте так добрі і порадьте що на то!

— Не гадаю, щоби то було дуже трудно. Де ви мешкаєте?

Она назвала менї улицю на якімсь підгородю і сказала, що дух показує ся по найбільшій части межи десятою а одинайцятою годиною. Я казав собі ще описати, як він виглядає, записав собі єї адресу і коли змеркло ся, пішов туди. Лиш по однім боцї улицї стояли двірки а по другім були якісь хащі, поза котрими я сховав ся. Я стояв там вже може три години, і вже зачав жалувати того, що не розпитав насамперед ще бодай кухарки, при чім було би може показало ся, що ціле то оповіданє опирає ся лиш на самодурстві, коли отворили ся двері і показала ся тота панї, що перед полуднем була у мене. Она увійшла — так, як я єї о то попросив, коли она виходила від мене — до города і стала там поволи проходжувати ся. Місяць, що правда, не сьвітив, але при сьвітлї зьвізд міг я єї добре видїти. Десята година вже була давно вибила, а ожиданий дух все ще не показував ся. Нараз чую якийсь прошибаючий голос з города і зараз по тім побачив я високу стать якогось мужчини, що вийшов крізь фіртку від города, замкнув єї за собою а відтак виніс ся тихень-

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житеписи і погляду на лїтературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезиї, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„З живого і мертвого“** новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по цїнї 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

— **Правдивий, чистий мід** єсть не лиш великим присмаком і здоровою поживою, але також і знаменитим лїком як для старших людий так і для дїтий, розумів ся, уживаний в міру і відповідно. Але вистерігати ся треба, щоби не купувати меду т. зв. столового, котрий дуже часто єсть лиш мішаниною сиропу з маленькою частию меду. Такий фальшований мід пізнати легко по єго смаку і хто коли їв правдивий чистий мід, а скоштує фальшований, то пізнає єго зараз по смаку. Такий мід тягне ся звичайно як рідке тісто і не цукроватїє так як мід правдивий. Хто би хотів мати знаменитий мід, нехай напише до II. Корінєвича, ем. учителя в Іванчапах, а дістане у него мід десеровий і курацийний 5 кільо по 6 К. 60 с. франко. До кождого замовленя додає ся даром і оплатно брошурку проф. дра Т. Цїсельского під заголовком: Własności odżywiające i lecznicze miodu.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1.	Книга довжників	аркуш	по	10 сот.
2.	Замкненя місячні . 2 аркуші	„		5 „
3.	Інвентар довжників	аркуш	„	5 „
4.	„ вкладників	„	„	5 „
5.	„ удїлів	„	„	5 „
6.	Книга головна	„	„	10 „
7.	„ лїквідацийна	„	„	10 „
8.	„ вкладок щадничих	„	„	10 „
9.	„ удїлів членьских	„	„	10 „
10.	Реєстр членів	„	„	10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		**День**
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковова
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівка
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	
приходить		**День**
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівцїв
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·56	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/8 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що дня
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

ко. Я пішов за ним. Менї вже то було підозріне, що „дух“ замість лїзти поміж штахети, отвирав і замикав фіртку, а то підозріне ще скріпило ся в менї, коли я при сьвітлї найблизшої лїхтарнї побачив зовсім природну причину єго тихого ходу; він убрав був на чоботи мягкі повстяні черевики. Видко, що єму було зле ітн в них, бо зараз по тім він їх здоймив і сховав в широкі кишенї свого плаща. Я підійшов був до него так близько, що міг був єго легко арештувати, але менї здавало ся, що лїпше буде, коли піду за ним. Коли то був злодій, а так менї здавало ся, мимо того, що панї доктора тому перечила і казала, що єї нїхто не обікрав, то можна було легко здогадувати ся, що він тепер верне до своєї кривївки, а я міг тим заощадити собі великої иноді трудности шуканя за кривївкою.

Чоловік той ішов мірним кроком дальше і навіть не оглянув ся, чи хтось за ним не іде: певний знак, що то не з фаховим злодієм дїло. Дійшовши до улиці, що веде до міста, не завернув він на ту улицю, лиш взяв ся на право. Дійшовши до якогось дому, що стояв здалека від других, отворив двері від него. Але заким ще міг їх замкнути, вложив я ногу межи двері а поріг.

— Що то має значити? — спитав він перепуджений, підчас коли я прилагодив собі револьвер на всякий случай.

— Маю з вами щось поговорити, я комісар кримінальний, доктор Лянґ.

— Не знаю, яке дїло кримінальній поліциї до мене та ще й о сій порі — сказав він на то холоднокровно — а впрочім, про мене, ходіть зі мною на гору. — Він запалив восковий сїрничок і посьвітив менї ним на сходах аж до комнати з окремим входом від коритаря. Я станув в комнатї коло дверий; але він засьвітив зовсім спокійно стоячу на столї лямпу. Комната була хорошо умебльована. Він сїв собі на крісло та й мене попросив сїдати. Я зміркував зараз, що не маю злочинця перед собою. Але длячого грав він ролю духа? Що він то робив, о тім не було й сумніву. Менї здавало ся, що найлїпше буде, коли єго відразу о то запитаю.

Він засьміяв ся. — Чи треба менї конче на то питанє відповісти?

— Я вас конче о то прошу.

— А як не скажу?

— То будете мусїли відповідати перед судом, що найменше за грубе поведенє.

— То лїпше хиба сказати вам чисту правду. Але я прошу о мовчаливість в сїй справі о скілько то лиш можливо.

— Я кивнув головою на знак, що не скажу нікому.

— Ви були так чемні — говорив він дальше — що представили ся менї — то й менї треба так зробити. Я називаю ся др. Майснер.

(Конець буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефону число 569)